

HETEDIK NAP

Teremtés Könyve

Első rész

Kezdetben teremtéd az eget és a földet A föld pedig pusztá
és formátlan vala
És sötétség vala a mélységnek fölötté
És akkor mondád Legyen világosság És lón a fény
És láttad a fény jó Elválasztád tőle a sötétet
És a fénynek a nappal a sötétségnek az éj nevet adtad
És este lett És reggel lett Az első nap

Azután teremtéd a mennyet És trónodat rajta elhelyezted
És este lett És reggel lett A második nap
És teremtéd a szárazat melynek a föld nevet adtad
a vizeknek sokaságát meg tengernek nevezted
És mondottad jól van A föld pedig füvet növesztett és
felmagzó sok növényсарjat
És a fák mind gyümölcsöt szültek
És láttad jót tettél És teremtéd a napot a holdat a csillagok
sokaságát
Hogy éjjel-nappal világítsanak

És eljőve a negyedik nap És teremtéd a halat a víznek
a madárраjt az égnek
Ötödik napon pedig a föld apró és nagy állatait a vadakat sorban
És látván mindez jó Hát mondád
Hadd formáljam meg az embert önnön képemre
Ki a tengeri haltól az égi madárig
s a barmoktól minden földi féregig
a világnak eme nyüzsgő hadát majdan uralja
És teremtéd önnön képedre az embert Férfit és nőt teremtél
Megáldád a párt És mondád
Gyümölcsözzetek és sokasodjatok
És akkor a mennyből lenézél önművedre
Elégedetten megszemlélted Baloddal szakállad
Jobboddal hasad simogattad És mondád
Nini
Nagyon is jó mindez
És eljőve a hatodik nap

Én pedig a földön körülnéztem
És láttam a víz a szárazat habzsolja
A nap meg a víznek testét issza
A föld tüzet buggyant gyomrából
Állat az állatot felfalja
Ember az ember vérént ontja
Láttam a bűnt előtörni mindenünnen
Láttam a bűnt mit teremtettél
Mert tiltott fádnak gyümölcsét haraptam
Mert szemem megnyílt mindent láttam
És feljajdultam
Nem Nem jó Nem jó mindez
A te egész földed
Csak köveidnek jó fészke

Az a nap a hetedik vala Pihenésnek napja

HÍD

Megálmodtam
egy szép napon
hidat
emelek
a napig

e kívánságból
más sem maradt
csak
talpköve

a szívem
mélyén

ÉJ

Ez a fény
Agyamba dermedt

Nincs már az a kéz
Az a madár
Sincs már

Csak e megfáradt vér
Csörgedezését hallom

SIKOLY

És már megint ellep
A testemet
Főmet
Megint perzseli
Ismerem gyötrőmet
E kiáltást

Álombeli kiáltásom
Nem álmodott kiáltásom
Kiáltásom megálmodom
Kiáltok

Kiáltásom
Megformálom
Hallhatatlan képbe fonom
Legyen meg nem rajzolt hangom

Sikollyá lesz
Kiáltásom

MADÁR

Elröpültél

Mért hogy el nem vitted
Csicsergésed is
Immár mindörökre
Telezengi
Vérem

FORRÁS

Kitárultam
Elindultam

Patakokhoz

Folyamokhoz

Oceánhoz

Most itt
Vagyok

Most itt vagyok
Magam nélkül

Én keserű

Forrásomhoz
Hogy térjek meg

SZENT GYÖRGY NAPJA

Elindul egy fiatal fa
fényes erdőjét elhagyja

A villámok sokasága
fehér nyilát feni rája

A KÉK FOLYÓ

Nem tudhatni honnan indul
ismerete sekély tudás

csúcsokon túl völgyeken túl
hét hegy nyolc bérc eltakarja

és még fentebb és még messzebb
bú-hegy után bánat-lanka

túl a tüskés berkenyésen
forróságon és fegyelmen

kilenc kétség tíz sejtelem
választja el medrét tőlem

hatalmasabb mélységesebb
partján a csend a rengeteg

hol kakas nem kukorékol
hol a kúrtszót nem ismerik

észveszejtőbb galádabb mert
ész és isten mögött rejlik

hömpölyög egy kéklő folyó
mély sodrású széles folyó

partjai közt száz nehéz év
iszapjáig egy évezred

hosszáról meg ne is álmodj
sötét nagy seb nem gyógyuló

Hömpölyög egy mély kék folyó

hömpölyög egy mély kék folyó
folyó vizén keljünk által

Vasagyi Mária fordításai